

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. F. L., CSc., K.**, proti žalovanému **B. S., s. r. o., C.** zast. JUDr. E. G., advokátkou, **o 91 266,68 Eur s prísl. a o 24 231,56 Eur s prísl.**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 7 Cbs 3/2007-138 zo dňa 24. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 7 Cbs 3/2007-138 zo dňa 24. júna 2011 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie v časti istiny 113 832,24 Eur zastavil. O náhrade trov konania rozhodne v konečnom rozhodnutí o veci samej.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd uznesením zo dňa 04. 03. 2011 pripustil zmenu žaloby, na základe ktorého bol žalobca vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku. Žalobca v stanovenej lehote súdny poplatok za návrh v znení jeho úpravy nezaplatil. V rámci odvolacieho konania žalobca zaplatil súdny poplatok v sume 100,-- Eur. Žalobca v podaní zo dňa 24. 02. 2011 nešpecifikoval presne sumu ani nárok, ktorý sa týka uhradeného súdneho poplatku v sume 100,-- Eur. Z tohto dôvodu súd konanie zastavil v časti istiny 113 832,24 Eur s tým, že čo sa týka príslušenstva, t. j. úroku tento v časti o zaplatenie 91 266,68 Eur, sa týka sadzby 17,6% úroku od 03. 04. 2001 až do zaplatenia a zo sumy 24 231,56 Eur sa úrok z omeškania zo sumy 331,94 Eur týka mesačných platieb, kde bola sadzba úroku menená

od 17,6 % po 6,0% o tomto nároku, po presnej špecifikácii žalobcu, rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie v zákonom stanovenej lehote podľa § 204 ods. 1 O. s. p. Uviedol, že členkou senátu je vylúčená sudkyňa, z čoho vyvodzuje, že rozhodoval vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený. Domnieva sa, že mu bol odňatý zákonný sudca.

Dňa 20. 01. 2003 žalobca podal vzájomný návrh, ktorým si voči žalobcovi uplatnil vzájomnú pohľadávku vo výške 9 812 708,-- Sk. Po vykonanom započítaní si uplatnil voči žalobcovi nárok na úhradu vzájomnej pohľadávky len v takej časti, ktorá prevyšovala žalobnú pohľadávku v rovnakej výške, v akej bola žalobná pohľadávka uplatnená, t. j. vo výške 3 174 000,-- Sk. Následne ho súd vyzval 07. 10. 2003 na úhradu súdneho poplatku zo vzájomného návrhu vo výške 108 025,-- Sk. Proti tomuto podal odvolanie dňa 02. 12. 2003 z dôvodu nepreskúmateľnosti výšky súdneho poplatku.

Dňa 29. 01. 2004 na pojednávaní rozšíril svoj vzájomný návrh o 592 228,30 Sk na sumu 3 766 433,-- Sk. Následne súd vylúčil vzájomný návrh na samostatné konanie, avšak bez toho, aby sa dalo zistiť, či ide o vylúčenie celého vzájomného návrhu, alebo len tej časti, v ktorej vzájomná pohľadávka preyšuje žalobnú pohľadávku. Tvrdí, že jeho vzájomný návrh bol vylúčený na samostatné konanie bez toho, aby ho súd vyznal na úhradu poplatku.

Dňa 10. 05. 2004 mu bola zaslaná výzva na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 158 700,-- Sk (5% v zmysle položky 2a Sadzobníka v znení k 29. 01. 2004 – podanie vzájomného návrhu). Túto výzvu žalobca namietal pre nepreskúmateľnosť a zároveň obmedzil svoj vzájomný návrh na sumu 2 749 500,-- Sk dňa 24. 06. 2004.

Následne ho súd vyzval na zaplatenie súdneho poplatku dňa 11. 05. 2007 vo výške 86 800,-- Sk (5% v zmysle položky 2a Sadzobníka v znení k 24. 06. 2004 – obmedzenie vzájomného návrhu; výpočet: 2 749 500 obmedzený vzájomný návrh – 1 013 500 pôvodný návrh = 1 736 000 * 5% = 86 800). Aj túto výzvu namietal a opätovne tvrdil, že súd nijako nereagoval na jeho námietky.

Konajúci súd 28. 05. 2009 uznesením zastavil konanie o vzájomnom návrhu z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Na odvolanie žalobcu odvolací súd toto uznesenie zrušil z dôvodu nezrozumiteľnosti a jeho nepreskúmateľnosti. S podaním predmetného odvolania žalobca súčasne uhradil súdny poplatok vo výške 100,-- Eur a požiadal súd, aby konal vo veci v takej výške, aké je týmto poplatkom zaplatené. Zároveň oznámil, že v časti, ktorá by ním uhradený poplatok prevyšovala, berie čiastočne svoj návrh späť.

Prvostupňovým súdom bol následne žalobca vyzvaný na predloženie petitu vzájomného návrhu.

Žalobca podaním z 24. 02. 2011 oznámil, že petit konania nevie jednoznačne formulovať, nakoľko nevie, či došlo k započítaniu jeho pohľadávky v pôvodnom konaní a tiež, že v pôvodnom konaní si uplatnil dňa 06. 09. 2005 tiež i rozšírenie vzájomného návrhu.

V oboch konaniach nárok žalobca upresnil podaniami z 18. 08. 2008, čo vyčíslil na 24 231,56 Eur (730 000,-- Sk).

Pre prípad, že došlo k započítaniu žalobného návrhu v pôvodnom konaní č. k. 28 Cb 16/01 a pokiaľ dôjde k vylúčeniu rozšírenia petitu vzájomného návrhu z 06. 09. 2005 do konania č. k. 7 Cbs 3/2007, potom žiadal v konaní č. k. 7 Cbs 3/2007 o priznanie 91 266,68 Eur z dôvodu nájmu splatného do 01. 08. 2000 a 24 231,56 Eur z dôvodu poplatku za užívanie jeho nehnuteľnosti ako sídla spoločností do 04. 09. 2006.

Súd uznesením z 04. 03. 2011 pripustil zmenu žaloby tak, že si žalobca uplatňuje 91 266,68 Eur s prísl. a 24 231,56 Eur spolu 115 498,24 Eur s príslušenstvom. Výzvou zo 04. 03. 2011 mu súd vyrubil súdny poplatok z novo vymedzeného petitu vo výške 6 829,50 Eur. Podaním z 01. 05. 2011 súd upozornil na nesprávne vyrubený poplatok, keďže návrhy podané do 30. 06. 2007 sa spoplatňujú sadzbou 5% z uplatneného nároku a nie 6%, ako mu poplatok vyrubil súd. Tiež súd upozornil na okolnosť, že pokiaľ nezohľadňuje jeho nárok na započítanie v pôvodnom konaní, potom nárok, ktorý pripustil uznesením z 04. 03. 2011, presahuje pôvodný žalobný návrh len o 10 133,97 Eur a 5% z tejto sumy predstavuje 506,70

Eur a nie súdom vyrubených 6 829,50 Eur. Zároveň zdôraznil, že dňa 19. 06. 2009 uhradil súdny poplatok vo výške 100,- Eur.

Súd nesprávne vec právne posúdil a nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, keď mu vyrubil poplatok vo výške 6% zo sumy 115 498,24 Eur = 6 929,50 Eur – 100,- Eur (uhradený dňa 19. 06. 2009) = 6 829,50 Eur. Námietskami z 01. 05. 2011 žalobca preukázal, že tento poplatok bol určený retroaktívne, keď na jeho vzájomné návrhy, doručené súdu 14. 01. 2003 a 06. 09. 2005 uplatnil sadzbu súdnych poplatkov vo výške 6%, platnú od 01. 01. 2006 namiesto 5% sadzby, platnej v čase podania jeho návrhov.

Súd v pôvodnom konaní nevykonal žiadne započítanie, hoci takéto započítanie žiadal. Celá suma, uplatnená vzájomným návrhom voči žalobnej pohľadávke 105 364,29 Eur, je 115 498,24 Eur. Poplatok mu súd ale vyrubil z celej sumy a nielen zo sumy, ktorá prevyšuje to, čo si uplatnil pôvodný žalobca. Súd na určenie výšky poplatku zo vzájomného návrhu, podaného v čase platnosti znenia zákona platného do 31. 12. 2008, nepoužil vtedy platnú citovanú poznámku z hľadiska vymedzenia základu poplatku, ktorá nerozlišovala medzi vzájomným návrhom podľa § 97 ods. 1 O. s. p. a vzájomným návrhom na započítanie vzájomnej pohľadávky podľa § 98 ods. 1 O. s. p. I v tomto prípade súd postupoval podľa dnes účinného sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý takéto rozlišovanie zaviedol až od 01. 01. 2009.

Podľa § 13 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. poplatok alebo doplatok poplatku nemožno vyrubiť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným. Povinnosť platiť súdny poplatok nesporne pre účastníka konania vyplýva zo zákona. V prípade, že nie je zaplatený, súd postupuje podľa § 10 zákona o súdnych poplatkoch v platnom znení a každý úkon súdu smerujúci ku splneniu poplatkovej povinnosti poplatníkovi musí zodpovedať právnej úprave, vrátane príslušných lehôt.

Vzájomný návrh žalobca doručil súdu dňa 20. 01. 2003. Kalendárny rok, v ktorom bol poplatok zo vzájomného návrhu splatný, uplynul 01. 01. 2004. Vyrubenie poplatku zo vzájomného návrhu zákon umožňoval do 31. 12. 2007.

Vzájomný návrh, ktorý rozšíril na súdnom pojednávaní dňa 29. 01. 2004, pričom kalendárny rok, v ktorom bol poplatok z rozšírenia vzájomného návrhu splatný, uplynul 01. 01. 2005 a vyrubenie poplatku z rozšírenia vzájomného návrhu zákon umožňoval do 31. 12. 2008.

Vzájomný návrh, ktorý rozšíril v pôvodnom konaní o poplatok za užívanie sídla spoločnosti písomným podaním z 06. 09. 2005 a v ten istý deň toto podanie i doručil súdu, splatnosť uplynula 01. 01. 2006 a vyrubenie poplatku z rozšírenia vzájomného návrhu zákon umožňoval do 31. 12. 2009.

Konštatoval, že po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej lehoty na vyrubenie súdneho poplatku za podaný návrh konanie nemožno zastaviť z dôvodu jeho nezaplatenia.

Súd prvého stupňa svoj postup pri vyhotovovaní výzvy na úhradu súdneho poplatku zo 04. 03. 2011 ničím neodôvodnil a neučinil tak ani v reakcii na podané námietky z 01. 05. 2011, preto jeho postup nemožno ani preskúmať.

O späťvzatí časti jeho vzájomného návrhu podaním z dňa 24. 06. 2004 súd nerozhodol a toto obmedzenie vykonal podmienene – z dôvodu uplatnenia tejto časti nároku v pôvodnom konaní, pričom z vyjadrenia súdu listom z 04. 03. 2011 sa dozvedel, že k splneniu citovanej podmienky nedošlo. Pokiaľ súd nevykonal započítanie pohľadávky v pôvodnom konaní tak, ako to svojim návrhom z 20. 01. 2003 navrhol, potom nemal žiadne právo obmedziť výšku tohto návrhu na 91 266,68 Eur, pretože podaním voči žalobcovi uplatnil pohľadávku vo výške 325 722,23 Eur (9 812 708,-- Sk). Rovnako súd nemal žiadne právo rozhodnúť o pripustení rozšírenia vzájomného návrhu z dôvodu podania z 18. 08. 2008 vzhľadom k okolnostiam, že toto podanie žalobca podal výlučne z dôvodu nečinnosti súdu v pôvodnom konaní o totožnom rozšírení vzájomného návrhu z 06. 09. 2005. Súd prekročil svoju právomoc a obmedzil podaný návrh bez toho, aby takýto úkon žalobca vykonal. Domnieva sa, že mu súd zároveň odňal možnosť v tejto časti návrhu konať pred súdom. Pri vyrubení poplatku z návrhu mu patrí právo kontroly správnosti rozhodnutia súdu. Rozhodnutie o vyrubení poplatku musí byť preskúmateľné a predmetná výzva preskúmateľná nie je.

Preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a aby nariadil súdu prvého stupňa vec prideliť zákonnému senátu, vybratému náhodným výberom, ktorý vec prejedná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predmetom odvolania je odvolateľom napadnuté uznesenie **č. k. 7 Cbs 3/2007-138** z 24. 06. 2011, ktorým súd prvého stupňa zastavil konanie v časti istiny 113 832,24 Eur pre nezaplatenie súdneho poplatku z podanej žaloby.

V právnej veci žalobcu - B. S., spol. s r. o., B., proti žalovanému Ing. F. L., B., o zaplatenie istiny 1 013 500,-- Sk, vedenej na Krajskom súde v Bratislave, konajúci súd uznesením **sp. zn. 28 Cb16/01-332 zo dňa 29. 01. 2004** vylúčil uplatnený vzájomný návrh žalovaného na peňažné plnenie v sume **3 766 433,-- Sk** (titulom neuhradeného nájomného) na samostatné konanie.

Účelom inštitútu vzájomnej žaloby je to, aby súd konajúci o žalobe v sporovom konaní v súlade so zásadou hospodárnosti konania prejednal v rovnakom konaní i vzájomnú žalobu žalovaného, a to vždy okrem prípadov, v ktorých to Občiansky súdny poriadok nepripúšťa (napr. z dôvodov odlišnej vecnej príslušnosti, z dôvodov osobitnej miestnej príslušnosti atď.). V dôsledku § 97 ods. 3 O. s. p. je doručením vzájomnej žaloby začaté žalovaným konanie v postavení žalobcu proti žalobcovi v postavení žalovaného. **Vzájomná žaloba je žalobou podľa § 79 ods. 1 O. s. p.** Je vecou konajúceho súdu, či vzájomnú žalobu vylúči na samostatné konanie alebo nie po posúdení toho, či by tu boli, alebo neboli podmienky na spojenie vecí (§ 97 ods. 2 O. s. p., č. II ÚS 285/2010-43).

Na vzájomný návrh sa primerane použijú ustanovenia o návrhu na začatie konanie, jeho zmene a späťvzatí (§ 97 ods. 3 O. s. p.). Preto žalobca ako poplatník poplatkového úkonu bol povinný zaplatiť súdny poplatok z podaného návrhu v zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 71/1992 Zb.).

Žalobca namietal nesprávnosť vyrubeného súdneho poplatku zo vzájomného návrhu a s podaním odvolania súčasne uhradil súdny poplatok len vo výške **100,-- Eur** a požiadal súd, aby konal vo veci v takej výške istiny, ktorá adekvátne zodpovedá zaplatenému poplatku. Zároveň oznámil, že v časti istiny, ktorá by ním uhradený poplatok prevyšovala, čiastočne svoj návrh zoberie späť (č. l. 95).

Vo veci už odvolací súd na základe jeho odvolania zo dňa 19. 06. 2009 v zrušujúcom uznesení sp. zn. 5 Obo 71/2009 konštatoval, že ak súd vzájomný návrh vylúči na samostatné konanie, potom pôvodný žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok z tohto vzájomného návrhu. Tým, že súd právoplatne rozhodol, že vzájomný návrh podľa ustanovenia § 97 ods. 2 O. s. p. sa vylučuje na samostatné konanie, uvedené právo uplatňované žalobcom, už nemá povahu vzájomného návrhu, podaného podľa ust. § 97 O. s. p.

Momentom podania návrhu - vzájomného návrhu vzniká poplatníkovi poplatková povinnosť, t. j. v spornom prípade žalobcovi v konaní **sp. zn. 7 Cbs 3/2007** z ceny predmetu poplatkového úkonu **v sume 3 766 433,-- Sk** (§ 5 ods. 1 písm. a/, § 8 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch).

Žalobca bol povinný už pri prvom poplatkovom úkone (uplatnenie vzájomného návrhu), zaplatiť súdny poplatok, čo však do dnešného dňa neučinil, vynímajúc úhradu súdneho poplatku vo výške 100,-- Eur dňa 19. 06. 2009, ktorá však vôbec nezodpovedá predmetu poplatkového úkonu.

Podľa ustanovenia § 10 prvej vety poplatkového zákona, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví.

V priebehu konania žalobca viackrát uplatnenú pohľadávku po vylúčení na samostatné konanie (podaním zo dňa 24. 06. 2004, 06. 09. 2005, 12. 12. 2006, 18. 08. 2008,) čo do výšky, ako aj právnej kvalifikácie menil a v dôsledku toho prvostupňový súd nariadené

pojednávane zo dňa 09. 02. 2011 odročil za účelom spresnenia petitu žaloby, čo do výšky uplatneného peňažného plnenia a právneho titulu.

Súd na základe podania žalobcu zo dňa 24. 02. 2011 pripustil uznesením č. k. 7 Cbs 3/2007-133 zo dňa 04. 03. 2011 zmenu žaloby v znení : žalovaný je povinný zaplatiť 1/ **91 266,68 Eur** so 17,6% úrokom od 3. 04. 2001 až do zaplataenia žalobcovi, 2/ žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi **24 231,56 Eur** spolu s úrokom z omeškania zo sumy 331,94 Eur v zmysle uvedenej špecifikácie (č. l. 133).

Žalobca môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene (§ 95 ods. 1 O. s. p.). Zmena žalobnej žiadosti môže spočívať v zmene kvantitatívnej alebo kvalitatívnej. Za kvalitatívnu zmenu petitu treba považovať situáciu, keď žalobca požaduje niečo iné ako v pôvodnej žalobe. Za kvantitatívnu zmenu žaloby v zmysle § 95 O. s. p. treba považovať niečo iné (aliud), alebo kvantitatívne viac, než žiadal v pôvodnej žalobe. V prípade, že žalobca žiada kvantitatívne menšie plnenie, než v pôvodnej žalobe, nejedná sa o zmenu žaloby podľa § 95 O. s. p., ale sa posúdi ako čiastočné späťvzatie návrhu podľa § 96 O. s. p.

Podľa vylúčenej vzájomnej žaloby (č. 1. 1) bola predmetom konania suma **3 766 433,- Sk, t. j. 125 022,67 Eur**. Podľa uznesenia (č. l. 133), ktorým súd pripustil zmenu žaloby, je predmetom konania suma **91 266,68 Eur (2 749 500,- Sk)** s príslušenstvom a suma **24 231,56 Eur** s príslušenstvom, **t. j. spolu 115 498,24 Eur** s príslušenstvom, teda **menej o 9 524,43 Eur** oproti pôvodnej vzájomnej žalobe.

Žalobca však po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie nezobral späť návrh na začatie konania, a to ani sčasti v zmysle § 96 ods. 1 O. s. p. a trval na podanej žalobe (vzájomnom návrhu), t. j. predmetom konania je naďalej pohľadávka v sume **3 766 433,- Sk** vid' zápisnica z pojednávania 09. 02. 2011 a jej následného spresnenia v zmysle podania zo dňa 24. 02. 2011.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti v spornom prípade sa nejedná o zmenu žaloby v zmysle § 95 O. s. p. o kvantitatívnu zmenu žaloby a o nový uplatnený nárok na peňažné plnenie, ako to nesprávne konštatoval prvostupňový súd.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 1 poplatkového zákona poplatok alebo doplatok poplatku nemožno vyrubiť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným a výzvu na zaplatenie súdneho poplatku urobenú v čase, keď došlo k zániku práva na vyrubenie súdneho poplatku podľa platnej právnej judikatúry, treba považovať za neúčinnú.

Žalobca podal vzájomný návrh v sume 3 766 433,-- Sk na pojednávaní **dňa 29. 01. 2004**, kedy zmenil pôvodný návrh zo dňa 20. 01. 2003, znejúci len na sumu 3 174 000,-- Sk (č. l. 7) a súd v tomto rozsahu vzájomný návrh vylúčil uznesením sp. zn. 28 Cb 16/ 01 na samostatné konanie a výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola urobená až **dňa 04. 03. 2011** (č. l. 132), nesporne po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej lehoty na vyrubenie súdneho poplatku.

Súd prvého stupňa pochybil, keď napadnutým uznesením zastavil konanie podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. pre nesplnenie výzvy a nezaplatenia súdneho poplatku.

K námietke žalobcu ohľadne pridelenia veci zákonnému sudcovi, odvolací súd poznamenáva, že zákonným sudcom je sudca ustanovený do sudcovskej funkcie v súlade s platným právnym poriadkom, pričom jeho výber na rozhodovanie konkrétnej veci je dôsledkom objektívnych a náhode podliehajúcich skutočností podľa príslušného rozvrhu práce, a v ňom stanovenom princípe pridelovania vecí jednotlivým sudcom, ako aj ich zastupovanie. Na prípadnú námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi musí navrhovateľ dodržať zákonom stanovené podmienky podľa ust. § 15a O. s. p. Sudca, ktorý vo veci rozhodoval, nebol vo veci vylúčený a je zákonným sudcom.

Námietky a odvolania, smerujúce proti jednotlivým výzvam, sú irelevantné. Odvolací súd dodáva, že výzva na zaplatenie súdneho poplatku nemá charakter rozhodnutia a nie je voči nej prípustný riadny ani mimoriadny opravný prostriedok. Súd nemá povinnosť reagovať

ani na podané námietky proti takejto výzve. Konajúci súd v tomto prípade nepochybil a nie je možné takéto nereagovanie označiť ako nečinnosť súdu, resp. prietahy v konaní zo strany súdu. Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje (§ 201 O. s. p.).

S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušuje podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a vec mu vracia na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. septembra 2011

JUDr. Alena Prieceľová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová